

ejendomme, der var fritaget for ejendomsskyld i henhold til boligstøttelovgivningen, idet alle ejendomme, hvis skattefritagelse i henhold til boligstøttelovgivningen regnes fra et tidspunkt, der lå før 1. april 1947 (d. v. s. alle ejendomme fuldført før 1. oktober 1945), blev pålignet fuld tillægsejendomsskyld, og alle ejendomme, hvis skattefritagelse i medfør af boligstøttelovgivningen regnes fra et tidspunkt mellem 1. april 1947 og 31. marts 1950 (d. v. s. ejendomme fuldført mellem 1. oktober 1945 og 1. oktober 1948), blev pålignet tillægsejendomsskyld med $\frac{2}{3}$ af tillægspromillen. Ejendomme, hvis skattefritagelse i henhold til boligstøttelovgivningen regnes fra 1. april 1950 eller senere (d. v. s. ejendomme fuldført efter 1. oktober 1948), blev også fritaget for tillægsejendomsskyld. Endvidere gjaldt en særlig fritagelsesregel for meget gamle billige lejligheder i de største købstæder.

Ved lov nr. 31 af 15. februar 1957 blev den kommunale ejendomsskyld i *København, Frederiksberg, købstæderne, flækkerne og Marstal* fikseret til de beløb, der blev opkrævet i ejendomsskyld (herunder tillægsejendomsskyld) i skatteåret 1956-57, på samme måde som der ved lov nr. 30 af samme dato skete en fiksering af statsejendomsskylden i hele landet. Det blev samtidig fastsat, at der fra og med skatteåret 1957-58 ikke måtte pålignes ny ejendomsskyld i disse kommuner. Dette indebærer for det første, at alle nye ejendomme (herunder nye til- og ombygninger til ældre ejendomme) — d. v. s. bygninger opført efter 1. oktober 1955 — overhovedet ikke skulle betale ejendomsskyld, men kun grundskyld. For det andet betød fikseringen, at de ældre ejendomme (d. v. s. ejendomme opført før 1. oktober 1955) kom til at svare ejendomsskyld med et fast beløb — kaldet „fikseret kommunal ejendomsskyld“ — hvis størrelse var påvirket af den stigning i ejendomsværdierne, der fandt sted ved den almindelige vurdering pr. 1. september 1956, og eventuelle senere stigninger i ejendomsværdierne. Derimod blev der givet regler om nedsættelse af den fikserede kommunale ejendomsskyld i særlige tilfælde, hvor en ejendoms forskelsværdi blev forringet f. eks. som følge af nedrivning eller stigning i grundværdien, ligesom der blev givet særlige regler om fordeling af den fikserede kommunale ejendomsskyld i tilfælde af udstykning.

Fikseringen skete i øvrigt formelt på den måde, at det var de i 1956-57 pålignede *skattebeløb*, der blev fikseret for de enkelte ejendomme, men ikke ejendommenes skattepligtige ejendomsværdier (forskelsværdier) for dette skatteår. For købstædernes vedkommende er som nævnt den i 1956-57 pålignede tillægsejendomsskyld indbefattet i den fikserede

kommunale ejendomsskyld. For de ejendomme, der i 1956-57 helt eller delvis var fritaget for at erlægge ordinær ejendomsskyld eller tillægsejendomsskyld, udgjorde den fikserede ejendomsskyld dog de skattebeløb, der skulle have været betalt i 1956-57, såfremt ejendommen ikke havde været fritaget. Samtidig blev der i loven af 15. februar 1957 givet særlige regler om fritagelse for fikseret kommunal ejendomsskyld svarende til de hidtil for den ordinære ejendomsskyld gældende. Som følge heraf vil den fikserede ejendomsskyld „vågne op“ i samme øjeblik, ejendommen ikke længere opfylder betingelserne for skattefritagelse.

Samtidig med at der som et led i de ved lejeloven af 1958 gennemførte huslejeforhøjelser, blev indført en ekstraordinær grundskyld i København, Frederiksberg og købstæderne, blev det pålagt disse kommuner at opkræve en *ekstraordinær ejendomsskyld* med 7 promille i skatteåret 1959-60 og 14 promille i skatteårene 1960-61—1964-65. Promillen nedsættes derefter hvert 4. år med 1,4, første gang fra og med skatteåret 1965-66. Den ekstraordinære ejendomsskyld beregnes på samme grundlag som den ordinære fikserede kommunale ejendomsskyld (d. v. s. af de skattepligtige forskelsværdier for skatteåret 1956-57 med de reguleringer, der foretages som følge af ændringer i den fikserede ejendomsskyld). Ejendomme, der er opført efter 1. oktober 1955, skal således ikke svare ekstraordinær ejendomsskyld, og ejendomme, der er opført før dette tidspunkt, skal ikke svare ekstraordinær ejendomsskyld af stigninger i vurderingerne, der har fundet sted efter dette tidspunkt. Efter den fiksering på *skattebeløbene*, der fandt sted i 1957, og hvorved man formelt løsrev de fikserede beløb fra vurderingsgrundlaget, har disse fikserede beløb således formelt måttet danne udgangspunkt for tilvejebringelsen af det nye selvstændige beskatningsgrundlag for den ekstraordinære ejendomsskyld. Det vil i virkeligheden som nævnt sige, at den ekstraordinære ejendomsskyld beregnes på grundlag af de for skatteåret 1956-57 gældende skattepligtige forskelsværdier, men at disse forskelsværdier reguleres i takt med reguleringen af den fikserede ejendomsskyld til staten og kommunen.

På tilsvarende måde som ved tillægsejendomsskylden gælder der for den ekstraordinære ejendomsskyld særregler med hensyn til ejendomme, der er fritaget for ejendomsskyld i henhold til boligstøttelovgivningen. Af ejendomme, der er fuldført før 1. oktober 1945, skal der således svares fuld ekstraordinær ejendomsskyld. Af de i henhold til boligstøttelovgivningen fritagne ejendomme, der er fuldført mellem 1. oktober 1945 og 1. oktober 1948, skal der